

Kat. Kemp

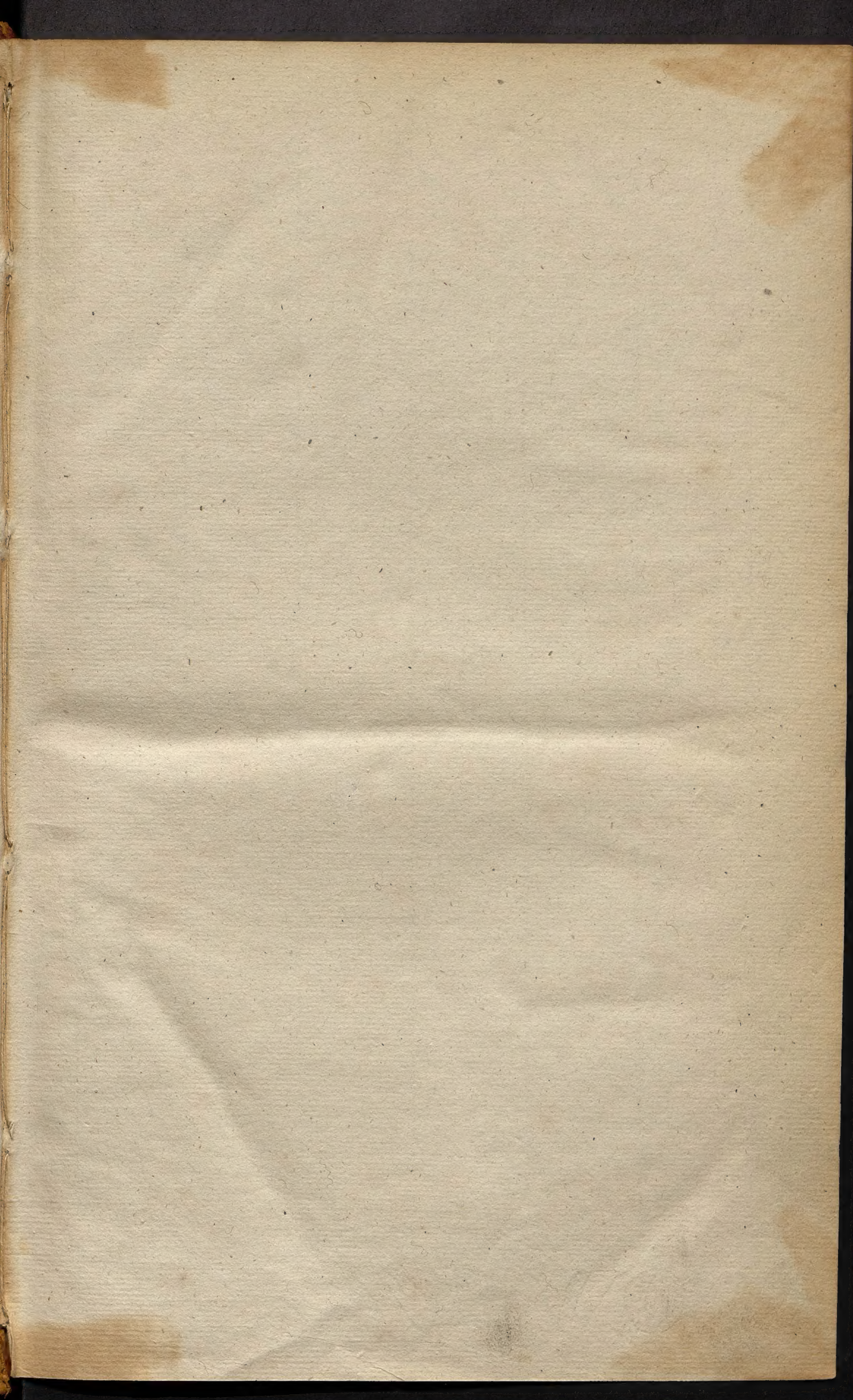
589423

Mag. St. Dr.

III

589423

III - Mag. St. Dr.

589423

III Mag. St. Dr.

16. 77

PRZYMOWIENIE SIĘ
JASIE WIELMOŻNEGO
ANTONIEGO ALEXEGO
SUFFCZYNSKIEGO

GENERALU RUSKIEGO ZIEMI CHELMSKIEY POSŁA,

Dnia 26. Lipca 1793.

NA

SESSI SEYMOWEY.

Głos Twój JW. Mci Panie Marszałku dzisieyszą otwierając Sessyą, pierwszy raz trafił do sposobu myślenia mojego, i czyniąc ulgę sercu mojemu, uwielbienie jego mam za najwyższą satysfakcyą—Wyraziłeś WMC. Pan i nazwałeś dzień wczorayszy licznemi zarzucający Izbę Projektami. Ja go sprawiedliwie nazwać winienem plodem gorliwych i Obywatelskich myśli. Najjaśniejszy Królu Panie mój Miłościwy! Najjaśniejsze Rzpltey Stany! Głos W. K. Mci dopiero skończony milczeniu mojemu czyniąc tamę, otwiera usta pełne równie jak serce najwyższego uwielbienia i uszanowania. Projekt od Tronu podany, usty JO. Xcia Jmci Kancelerza W. Kor: ogłoszony; wstrzymanie Izby od zbawiennej i niezwłocznie potrzebnej jednomyślności, a zżądania niektórych Seymujących, do Deliberacyi aby był wziętym, za potrzebę uznanym—Szanuję ja każdego z Seymujących Kollegow Wolność, bo sam na sobie przemocę doświadczać nie życzę, ile mając Prawo po sobie, które równie każdemu z nas wzięcia ad deliberandum Projektu dozwala; Lecz gdy światły głos zawsze odemnie szacowanego Kolegi JW. Młodzianowskiego Poła Rożańskiego, jasnie i dokładnie wytłumaczył, iż Projekt przez W. K. Mość podany, nie jest dzisieyszym, ale właśnie takim, jaki jest przez Kolegę mego JW. Kunickiego od tygodnia podany; a zatym nie do Deliberacyi, ale do Decyzyi iść winien.

Zgadzaam się z tym zdaniem, i tak jest a nie inaczej Miłościwy Panie! zamilczeć jednak nie mogę i zataić sprawiedliwej zazdrości nie umiem, że mój Izanowny Kolega, z swym Projektem umiał dogodnie trafić w myśl W. K. Mci w dzisieyszym wyłuszczonej Projekcie, bo lubo go co do brzmienia i składu słów, znam

A

różnym

rdżnym, tak równie co do istoty i treści znam byż być jednym i zgodnym, i to—co do wniesionego Projektu.—Teraz co do głosu W. K. Mei. Wyraził Miłościwy Panie sposób myślenia swego i chęć do uszczęśliwienia Ojczyzny dążące; Ktokolwiek zechce roztrząsać Panowanie W. K. Mei, znajdzie w nim czystość intencji Pańskich, że zaś skutek onym nie odpowiadał, krytycznym i na zgubę Narodu sprzyśiężonym okolicznościom, przypisać winien.

W tym miejscu lubo może niepotrzebnego w tym czasie i miejscu i mało na co zdatnego, nie umiem ubliżyć Ci Miłościwy Panie zaświadczenia; Rok wstępu Twego na Tron, zastał mnie jeszcze w wieku do poślugi Królowej nie zdolnym, ale chęć stania się zdatnym do poślug dzisiejszej podobnych, kazała mi się znajdować na Sejmach wszystkich, i dla tego Miłościwy Panie na zeszłym Sejmie nie byłem w Izbie w tey co dziś postaci, znajdowałem się jednak jako Arbiter, a z uwielbieniem słuchając Głosów Pańskich, równie z Obywatelskiey, jako i Oycowskiey gorliwości pochodzących, starałem się one w pamięci zachować.—Ale gdy W. K. Mość w Głosie swoim dopiero mianym, na usprawiedliwienie intencji swoich wspomnieć raczył kilka w przeszłym Sejmie mianych, niewiem dla czego przepomniałeś W. K. Mość, ten, któryś dobrotliwie i troskliwie wyrzec raczył zdami się na dniu 20. 9br. 1788. Roku, w ów czas, gdy się rzecz toczyła o zawarcie Aliansu z Królem Jmcią Pruskim.

Ten Głos W. K. Mei prawdziwie Oycowski, gdy najdalszey dojdzie potomności, a ta z pilnością go czytając, znajdzie nie nie opuszczonego w wyluszczeniu jasnym i otwartym pomyslnych i nie pomyslnych z tego Aliansu skutków, a zerwanie dawniejszych związków, wyobrażać Cię sobie będzie Miłościwy Panie przeczornym, troskliwym i bacznym Oycem na wszystko; a zwróciwszy oko na niniejszy opłakany stan Ojczyzny naszej, pewnie nie Waszey Królewskiey Mości, ale niedowiarstwu, pod ów czas Seymujących, i czasowi złorzeczyć nie przestanie.

Zwracam się teraz do Ciebie JW. Mei Panie Marszałku! ponieważ prawie jednomyślnie zdaje się byż przyjętym Projekt od Tronu podany prócz niektórych JWW. Kollegow, a mianowicie JW. Karckiego Płockiego Posła deliberacyi żądających, racz JW. Marszałku zanieść swoje interessowanie do tych Zaczynnych Kollegow, aby od swego odstąpili żądania; a ja więcej jak pewnym jestem, że i JW. Płocki równie jak i Zaczni i go dni Kollegy nasi przychylią się do zdania w większey nierównie liczbie Kollegow przez usta moje ogłoszonego.

Lecz gdybyś był tak nieszczęśliwym, iżbyś wysłuchanym nie został, więc upraszam WMC. Pana o uformowanie propozycyi ad turnum, aby Ci jeszcze i wina marnotrawstwa czasu przypisaną nie była.

PRZY

PRZYMOWIENIE SIĘ

TEGOŻ

Dnia 27. Lipca 1793.

Mości Panie Marzałku! Honor Twój, znam być honorem Izby, hańbę jednego, znam być nieodłącznie hańbą drugiego; gdy do Decyzji mojej tocząca się teraz przyidzie materya, będę umiał cnocie nadgrode, a niecnocie wymierzyć karę.

Miłościwy Panie! Najjaśnieysze Skonfederowane Rzeczypospolitey Stany!

Dopełniając pokilkakrotnie tey Krajowi posługi, zdziwiony i zgorzłoszony na dniu dzisieyszym zostałem: iż pomijając, że jest wbrew Prawu, ale że w czasie tym, w którym nie różnić się, ale jednoczyć swe zdania przystoi i należy; słyszałem w tym momencie głos Kolegi refutujący głos Kollędzie od Tygodnia miany.

Te rozjątrzenia znając, iż więcej uszczerbku przez niszczenie czasu, niż pożytku Krajowi przynieść mogą, zaklinam Was JW. Kollędy na miłość własną, abyśmy takowych poprzesłali głosów, które złe wziętą o nas będą się zdawali zatwierdzać opinią; iż Polacy w nieszczęściu własnym, zamiast tego, iżby skuteczną radą wspierali Oyczyznę, na zwadach, i sporach między sobą czas trawia. — Oświadczam się przeto przed W. K. Mcią, jako najlepszym posług moich świadkiem, i Sędzią, iż nigdy Prawa tego nieprzesłapiłem. Oświadczam się oraz i w tym momencie, iż nie myślą refutowania głosu JW. Wyszogrodzkiemu Mikorłkiemu, który wyraził, iż podział Władz, zgubił Rzym, a mianowicie przy ustanowieniu Tryumviratu, przypomnieć temu zecnemu Kollędzie winienem, co do upadku Rzymu, że ten ustanowieniu Trybunow przypisać należy. — Co zaś do naszego Kraju odwołuję się do Głosu mojego przed kilką dniami mianego, w którym jaśnie tłómaczyłem się, iż za Panowania Wafzey Królewskiej Mci, podobnego Rzplta kilkakrotnie doznawała władz swoich podziału.

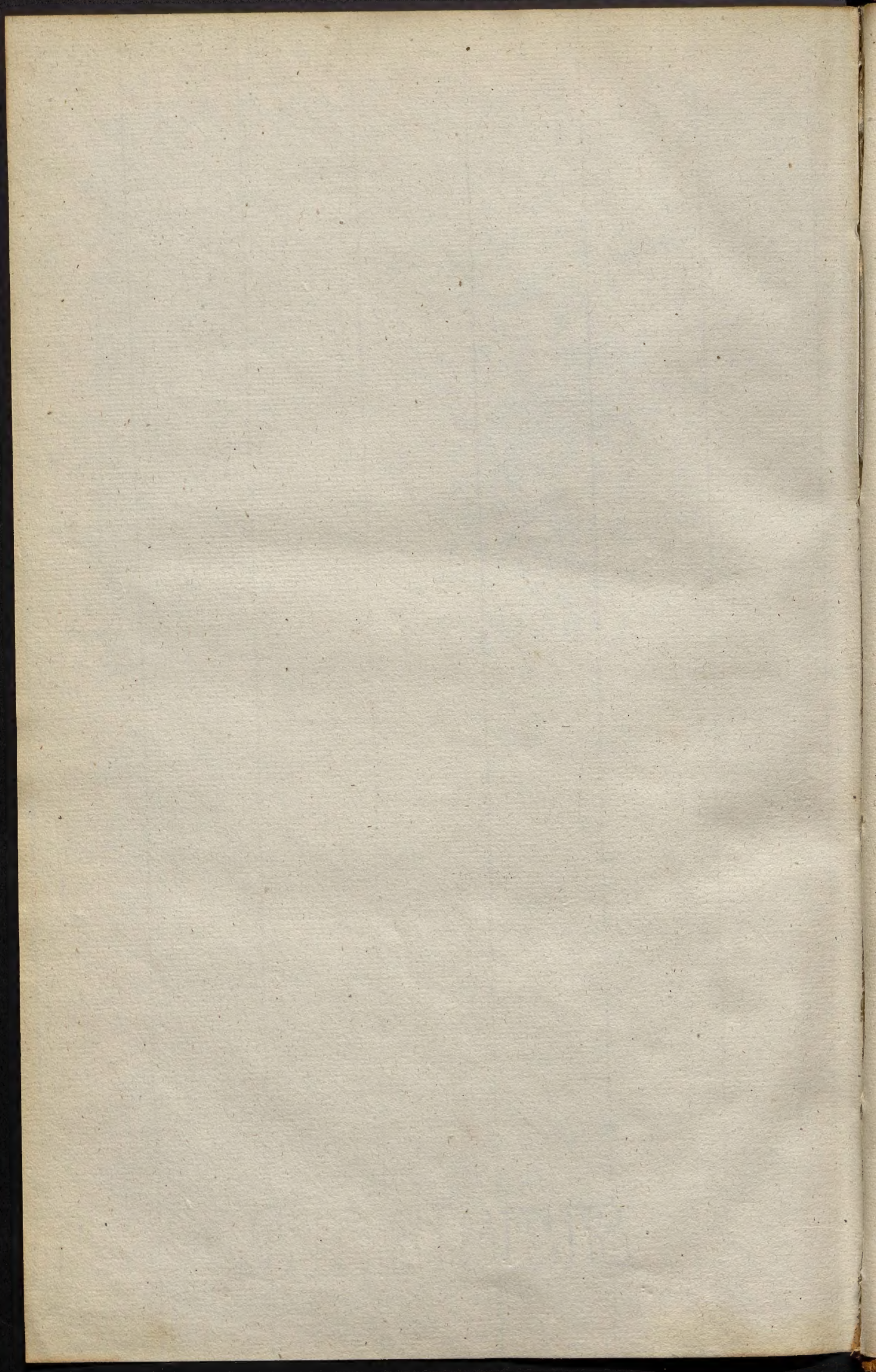
Nota do Ministra Pruskiego, którą JO. Xiążę Jmć Koronny, i JW. Litewski, Pieczętarze przed Was Najjaśnieysze Stany przynieśli, podług mnie zdaje się być niedokładną i niedostateczną, i śmiało się odwołuję do przekonania tych godnych uwielbienia Ministrów, o moim realnie dla nich Szacunku, i osobistym poważeniu, i że nie myślą

krytykowania ich świątliwych zdań, ale z przekonania mego mówię, iż zdają się być nayessencyonalniejszy obiekt opuszczonemi: jako to w Roku 1764. gdy w ów czas Jmieniem Króla Jmci Pruskiego JP. Benoit dopraszając się o przyznanie Królowi i Panu swemu Tytułu Króla Prus całych, zaręczył Rzpltey w Deklaracyi swojej następnemi słowy: *Nihil quidquam a Corpore Reipublicae adimam, nec adimere permittam*: i chociaż pomimo powyższej Deklaracyi w Roku 72. pokusił się o części Krajów Rzpltey do tych czas przez niego dzierzanych, wszelako w Roku 1775. zawartym Traktatem zabezpieczał nas, iż spokojnemi być byli winniśmy; gdy to, co w ów czas z Narodu słabości skorzystał za wieczne i niewzruszone; równie chciwości swojej, jak i spokojności naszej granice położył; potrzebne osadziłem także być odwołanie się do Deklaracyi Króla Jmci Pruskiego Jmieniem Seymowi zeszłemu podaney przez Ministra jego Hrabiego de Luchefini. Nienależało być przypomnianym oświadczenie tegoż Ministra Jmieniem Pana swego temuz Seymowi pod ów czas uczynione, gdy JW. Zeliński Kasztelan Biecki w ów czas zdami się zasiadający w Deputacyi Interessów Zagranicznych, o ogłosił intencji Króla Jmci Pruskiego względem zabrania Gdańska i Torunia Seymującym Stanom doniość; coż na to odpowiedziano na zapytanie, jeśli nie to: że Król Jmci Pruski, jako Aliant i Sprzymierzeniec, nie tylko, że o tym nie myśli, ale nigdy o tym nie pomyśli, i to co tamtemu Seymowi służyło na zaspokojenie Obywatelskiej troskliwości, w dzisiejszym na nowo nas wszystkich trwożyć zdaje się.

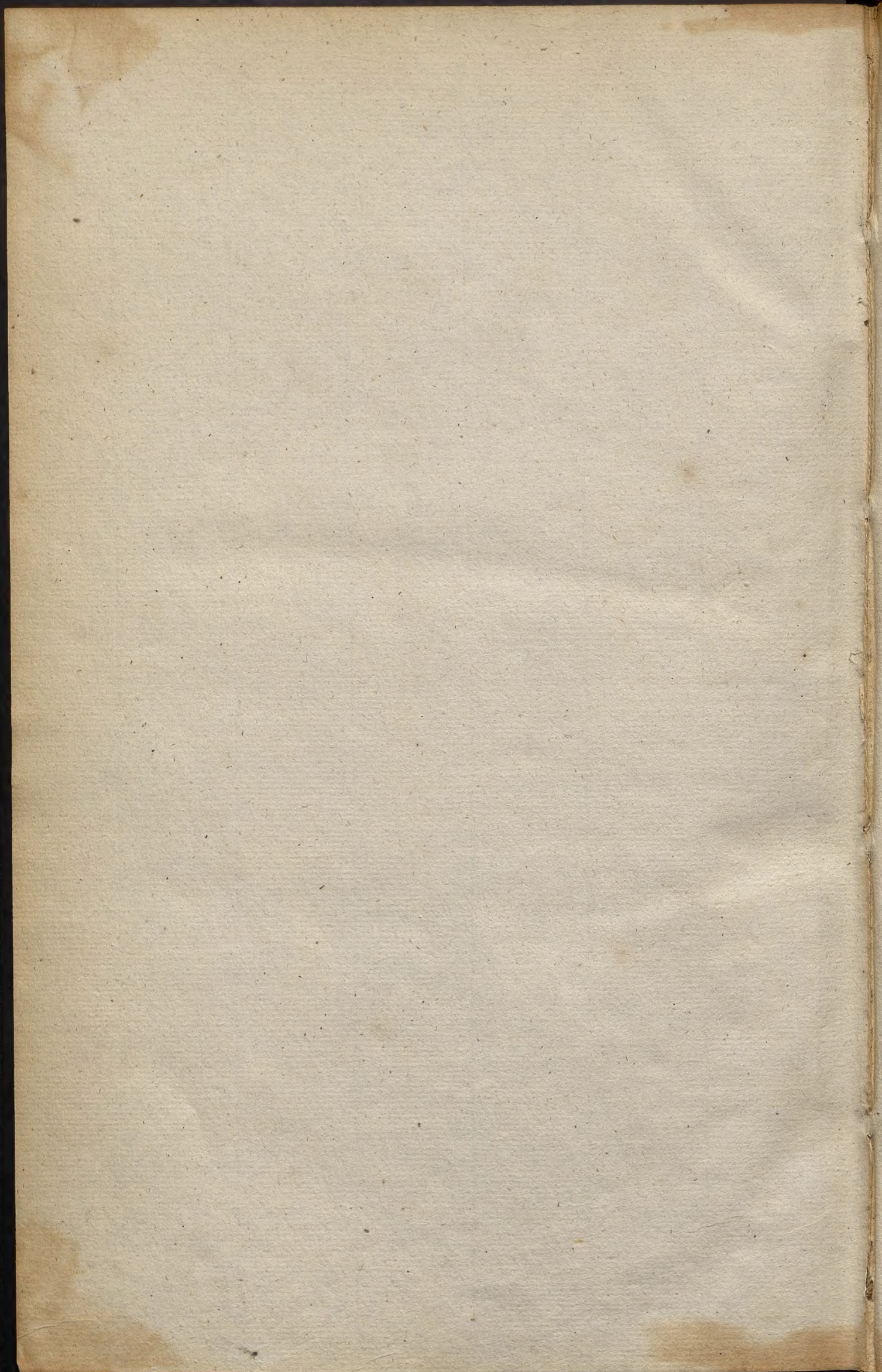
Y lubo Moi Panie Marszałku dzisiejszych Króla Jmci Pruskiego pretensyi nie umiem nazwać, tylko tworem wyszukanych do kraju naszego legelności, a chciwym na upadku i zniszczeniu naszym własnego wzrostu; Wszelako o rozdrukowanie podanego przez JW. Drewnowskiego Posta Łomżyńskiego, do negocyacyi z Dworem Berlińskim Projektu, i onego nam Komunikacyi jak nayprędzszą z miejsca mego upraszam.

2.000 —

Biblioteka Jagiellońska

star0026118

